

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

THE OGNI.

DIS MEGARENSIS SENTEN-
tiæ Elegiacæ, cum interpretatio-
ne & Scholijs Eliæ

Mnemosynæ *Vineti.* *Præfacing.*

ACCESSERVNT ET HORVM

Poetarum opera Sententiosat

Phocylidis	Rhiani
Pythagoræ	Eratosthenis
Solonis	Panyasidis
Tyrtæi	Lini
Naumachij	Menecratis
Callimachi	Posidippi
Mimnermi	Metrodori
Eueni	Simonidis.

Senariorum libellus.

*Omnia in usum Scholarum collecta, & ad uer-
bum conuersa per IACOBVM
HERTELIVM Cu-
riensem.*

Adiecta quoq; est omnium uersio Latino
carmine à diuersis expressa.

Oὐ πρὸς δὲ ἀπαντός ἐσιν αὔτισαι παλῶς.

B A S I L E A E.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

A M P L I S S I M I S , P I E-
T A T E , P R V D E N T I A , A C
eruditione præstantissimis uiris, D. Cos.
& Senatoribus Reipublicæ s A L -
V E L D E N S I s , Dominis ac pa-
tronis suis obseruandiss.

S. P. D.

Vandoquidem, uiri amplissimi, nihil animis hominum magis inhæret, quàm id, cui à teneris consuetudinibus: idque quod tenerum est, ut ait Seneca, proximis applicatur: universæ hominum societatis permagni interest, ut ab ineuntibus statim annis mortales optimis, quæ per totam uitam usui futura sint, affluescere discant. Quia uero ætatis imbecillitate iuuentus ad malum quàm ad bonum proclivior, minus considerat profutura ne an obfutura sint, quæ tractat: opus est, ut per adultiores, quibus cura eius qualicunque modo incubit, à turpibus ad honesta, à uitijs ad uirtutum a-

a 2 morem

E P I S T O L A

morem deducatur. Id autem nulla commodiore uia, quām per liberalem institutionē fieri potest. tanta enim eius uis est in utrāq; partem, ut nulla tam bona possit esse natura, quin illius quasi excolendae cura intermissa, uitiosa reddatur: nulla item tam mala sit, quæ non ad frugem liberali ac fidelis institutione redigatur. Proinde cum adulta hominum ætas ad omnia minus docilis tractabilisq; sit, quām rudes illi iuuentutis anni, qui in star cœre quamlibet impressionem facile admittunt: tum generosi m̄ores, ut ille ait, imbuendi sunt, cum tener est animus: tum optimis assuescendum, eaq; discenda, quæ nec grandinem, nec uim, nec lumen ipsum, ut Plato inquit, extimescant: quæ quoque cum nautago salua enatare, nec à latronibus eripi quæant, cum ad quæuis cereum adhuc est ingenium. Nam postquam annis iam quasi diriguit animus, partim è grè, quorum praua consuetudine fuimus infecti, descendimus: partim, quæ nescimus, non nisi maxima nobis inculcari difficultate possunt. Quò elegatissima metaphora hac respexisse uidetur Ouidius:

*Quæ præbet latas arbor spaciabitibus umbras,
Quo posita est primum tempore, uirga fuit.*

Thinc

DEDICATORIA.

Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,

Nunc stat in immensum uiribus aucta suis.

Hæc perita rerum antiquitas considerans,
quæ nihil non egit, ut Republicæ optimè
constitutæ in suo flore permanerent, iuuen-
tutem, ceu seminarium totius hominum
conuersationis, optimis quibusuis non tâ
artibus & disciplinis, quâm morum uitæ-
que præceptis imbuendam curauit. Non
ignara, & sine literis rudes inertesque, &
cum literis parum utiles fore homines, nisi
honestati uitæ quâm primùm assuefierent.
Plus enim deficere quâm proficere eum,
qui doctrina proficit, & moribus deficit,
præter Aristotelem, quotidiana docet ex-
perientia. Non autem quæuis temerè, &
citra delectum, teneris puerorum animis
obtrudi passa est: sed eos autores, qui & pie-
tatem, & præcepta de morum uirtutibus
continerent, proposuit. In quorum au-
torum numero, Poetæ, qui uel mira inge-
nij industria clarorum uirorum egregia fa-
cta in exemplum posteritati descripta reli-
quissent: uel quâm breuissimis, maxime-
que illustribus sententijs doctrinam mo-
rum essent complexi, suo quodam iure fa-
cile primas obtinuerunt: unde & noimen-

E P I S T O L A

illorum in maximo cultu, maximaq; ueneratione apud optimos quosvis extitisse nō ignoramus. Plato, philosophia quidam sol, huiusmodi Poetas non dubitat nunc deorum filios, nunc prophetas appellare. Et tantū abest ut ē Repub. sua eiecerit (quod ijs fecisse legitur, qui diuina poetice arte ad lasciuiam, turpesque amores abuñ erant) ut & ipse testimonij eorum usus, & alijs exemplo suo præclarissima ipsorum monumenta euoluendi autor fuerit.

Sicut eius rei locuples testis est honestissima creberimaq; apud ipsum Solonis, Tyrtæi, Homeri, Hesiodi, & aliorum melioris notæ mentio. Socratem, qui ipsius Apollinis oraculo sapiens pronunciatus est, Euripide Tragico familiarissimè usum esse, nemo nescit. *μεσῶν θράποντες καὶ αὐτῷ φρόνησεν* ab Hesiodo & Pindaro nuncupantur. Strabo autem lib. i. de Situ orbis scriptum reliquit, ueteres τὸν πρώτον ποιητὴν, ut omnium doctrinarum antiquissimam, philosophiam quandam perhibuisse. Quippe quæ à teneris nos unguiculis ad uiuendi rationes perducat, mores atque affectus edoceat, quæq; gerenda, declinanda ue sint, quadam cantus suavitate præcipiat. Et quod

DEDICATORIA.

quò magis suam erga huiusmodi ~~aberrans~~ ~~wom-~~
tæs gratitudinem testatam redderent, iuu-
nesq; ad bonarum rerum studia, morumq;
integritatem excitarent: statuis ac imagi-
nibus eos honestari, poemata ipsorum in
publicis Deorum celebritatibus, alijsq; con-
uentibus recitari, optimasque sententias tē-
plotum foribus, tanquam Deo dignas, imd
ab ipsis Numinibus usurpatas, affigi, nec nō
aureis preciosisque materijs insculptas ad,
omnem posteritatem conseruari curauerūt.
Quemadmodum ex Platone, Xenophon-
te, Pausania, Plutarcho, Athenæo, alijsque
uetustissimis scriptoribus & iam dicta, & a-
lia plura de Poetarum excellentia & utilita-
te cuiuis obuia sunt: nec patitur epistolæ an-
gustia hoc omnia referre. Etsi uero Christianæ
professionis homines, sinceræ Reli-
gionis Pietatisq; studium non ab huiusmo-
di autoribus, sed ex sacro sanctæ Scripturæ
fontibus petere debet, & possunt, ut quæ so-
la salutem & æternam beatitudinem per
s v C H R I S T I ueri Dei, ueriq; hominis meri-
tum credentibus paratam esse monstrat,
præceptaque ad Christianam uitam utilia
copiosissimè præscribat: tamen Poetarum
quoque (qualium scripta iuuentuti propo-
nimus)

E P I S T O L A

nimus) lectionem & usurpatam , & in non
contemnendo precio habitam, habendam-
que esse , grauissima sanctissimorum in Ec-
clesia Dei uirorum exempla & autoritates
comprobant: quarum paucissimas, ob eos
qui parum dextrè de Poetis sentiunt,in me-
dium proferre placuit. D. Paulum , electum
illud Dei omnipotentis organum , Poeta-
rum libros euoluisse , & ut Clemens ait, ad
ædificationem curamque aliorum , testimo-
nijs eorum uti non erubuisse, Sacrarum lite-
rarum ueritas testatur. Sic Act. 17. ubi Deum
esse probat, Aratum uetustissimum poetam
citat. Cor. 15. ex Menandro Comico malo-
rum consortia fugienda monet, quod prae-
uis colloquijs boni mores corrumpantur.
Cretensium mores Tit. 1. ex Epimenide ua-
te Cretensi graphicè depingens ait: *κρήτες αἱ
ψυχαὶ κακὰ θηρία, γατέρες αἴργαι.* Gregorius Na-
zanzenus , ob excellentiam Theologus di-
Eus, scriptis poetarum mirè-delestatu-
& sacrorum carminum uolumen posterita-
tū reliquit: quod non solum priscis tempori-
bus propositum est pueris, ut Socrates , So-
zomenus, Orosius & Eutropius scribunt, ue-
rūm etiam hodie à doctissimis uiris in deli-
cijs habetur. Quid de Iohanne Chrysosto-
mo

DEDICATORIA.

mo Patriarcha Constantinopolitano sub Arcadio & Honorio Imp. anno Christi 401. dicam, qui Aristophanis Comœdijs etiam noctu pro puluino usus est? Quid de Eustathio Thessalonicense, cuius etiam hodie eruditissimi in Homerum, ingeniorum fontem, commentarij extant? Neque mihi hoc loco temperare queo, quo minus etiam D. Basilij Cæsariensis, cui uirtutum splendor Magni cognomen peperit, uerba adscribā. de eorum Poetarum lectione, qui bonorū hominum dicta facta ue narrassent: quales præ cæteris fuerunt, Homerus, Hesiodus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtaeus, & alij. Sic ergo in Admonitione ad adolescentes, quo pacto ex gentilium scriptis proficere queant, ait: ἐπὶ τούτῳ, παρα-
επονήν ἡ ποιητική, καὶ λογοποίος, καὶ ρήτορος, παὶ πάσιν
αὐθεόποιοι ὄμιλοι τέον, οὐδὲν αὐτὸν μέλλει πρός τὸν τῆς φυ-
χῆς ἐπειμέλειαν ἀφέλειά τις ἔσεσθαι. καὶ μετ' ὅλιγον· εἴ
μηδὲν οὐδὲν ἐσί τις οἰνόποτης πρὸς ἀλλήλας τοῖς λόγοις, πρὸς
γοναῖς ἢ μηδὲν αὐτῷ μὴ γνῶσις γένοιτο. εἰ δὲ μὲν, ἀλλὰ τὸ
γε παράπλαισθεντας παταμαθεῖν τὸ διάφορον οὐ με-
μόρει τις βεβαιώσει τὸ βελτίονος. Hoc est: Poetis &
oratorib. omnib. hominibus utendū, unde
futura sit aliqua utilitas, quę ad animę faci-
at edificationē. Et paulo post: Etsi nostrorū

E P I S T O L A

sermonum atq; gentilium ulla est conuenientia , nobis illorum ualde conferet noticia: si minus, eos saltem simul conferendo differentiam discere licebit, cum ad mechieris optionem atq; delectum non parum comparatio ualeat, & inferiora saepe collata sint potioribus ornamento. Nec ab his dissentit Philo sapientissimus , dum libro de Agricultura, de puerorum studijs in huc modum differit: φυτόνων ἃ ταῖς μηνὶς εἰναινέοντας μορθόν ματα, ὡνδικαρπὸς αὐτὸς τίβιαιος οεται. ἐστι δὲ ταῦτα, ἢ τὸ γράφειν καὶ αὐτογένωνει πόδοχος ἐπιτίθενται, ἢ τῷ παρὰ σοφοῖς ποιηταῖς ἀντιβῆναι ὄρουντα, γεωμετρία, καὶ ἡ ἀρθρὴ τὸς ρήτορεύς λόγιος μελέτη, καὶ ἡ σύμπασσα τῆς ἐγκυρολίας παιδίας μαστιγί. Quæ uerba Latinis auribus sic sonant: Inseram autem primūm in puerilis etatis animas, surculos, quorum fructus ipsas enutriat. Sunt autem hi, scribendi legendique certa industria, eorum quæ apud sapientes poetas habentur diligens scrutatio, geometria, oratoriæ facultatis meditationio, & uniuersa liberalis musica. Atque hæc quidem de Poetarum autoritate & lectione paucis attigisse, non planè ιπτός τῷ πελεῖ, sufficiat. Haud enim paré humeris susciperem prouinciam, si ex singulis Christianis

D E D I C A T O R I A.

stianis scriptoribus (ut de gentilium my-
riadibus taceam) poetarum & laudes col-
ligere , & osorum calumnijs occurrere co-
narer . Ego itaque tantorum uirorum iu-
dicio & consilio incitatus , iuuentuti , cuius
informandæ mihi quoque cura incumbit ;
haec in parte , quod ad optimorum poetarū
studium attinet , labore quidem duro , ani-
mo uero non ægro consulere studio , cum
hanç meam esse Spartam non ignorem .
Mirificè enim peritæ rerum antiquitates ,
quæ ut Plato uult , πρέττων ἀμα καὶ οὐ γυνόποια
θεῖα σύγκριτο , exemplum sequi , & quantum
parest , alijs ad idem faciendum autor es-
se placet . Hac de causa , cum labores no-
stros , quæs in Comicorum L. scriptis ab in-
teritu vindicandis exhausimus , bonarum
literarum studiosis non ingratos animad-
uerterem : facilè , nusquam satis laudati ui-
ri D. Ioannis Oporini , Compatrii ac amici
mei obseruandiss. cōfilio acquieui , quo me
ut hōrū quoq; poetarum , quos hic damus ,
scripta collecta iuuentutis studijs commu-
nicarem , incitauit . Theognide ergo γνωμικω-
τάτῳ , cum uersione & doctissimis B L I A E VI
NETI Annotationibus , ex arbitrio D. Typo-
graphi , præmisso , reliquorum autorum om-
nium

E P I S T O L A

nium scripta ex diuersis hinc inde autorib,
congesimus, congeta fideliter interpreta-
ti sumus, & ad puerorum captū quām pro-
ximē accommodauimus. Nec iuuenilibus
ingenijs inutilem hanc nostram operam fo-
re speramus. Castissima enim saluberrima-
que de moribus præcepta proponit, quæ u-
sum non pœnitendum in omnes uitę huius
partes, si recte percipiantur, sint allatura. Præ
terea Græcæ linguæ (quæ comptissima est
in his autoribus) cum Latina collatio, non
parum emolumenti ad uberiorem eruditio-
nis thesaurum comparandū adferet: ijs præ-
sertim, qui alias uiua magistri uoce destitu-
ti, ipsi sibi præceptores esse in Græca litera-
tura coguntur: ut plures cōmoditates, quas
præter iuniores etiam adulti hinc haurire
possunt, sciens præteream. Non parum
tamen doctissima Stobæi interpretatio, un-
de non paucas sententias transcripsimus,
nos iuuit. Versionem Latino carmine,
sui cuique interpretis nomine præfixo, ne
alienis nos ornare plumis uideremur, sub-
ieccimus, ut Græcæ elegantiae cum latīna
melius perspiceretur conuenientia, ab ijs
qui iam absque cortice in Græco studio na-
tare queunt. Nondum carmine reddica,
pro

DEDICATORIA.

pro nostra tenuitate pedibus astrinximus,
ita ut quām proximē Græca sententia ex-
primeretur. Alicubi lectionis uarietas
margini est aspersa. His omnibus eiusdem,
si non carminis, tamen argumenti libellus
Seniorum insertus est, ut quām absolu-
tissimam de moribus, totaque uita lauda-
biliter instituenda doctrinam, optimorum
hoc Poetarum Opus teneris puerorum ani-
mis proponeret.

Hunc autem nostrum laborem, Viri am-
plissimi uobis inscribere, librumque Scho-
læ uestræ consecrare, maximè necessarium
duxi; ut sub amplissimo nominis ue-
stris patrocinio (quod quām eximium ex-
gabonartum artium cultores semper extin-
terit, manifestius est quām ut nostro præ-
coniō indigeat) tutus à maleuolorum, quo-
rum plena sunt omnia, moribus in com-
mūnem iuuentutis usum prodiret: tum in
primis, ut grati tandem animi indicium, li-
cet exiguum, exhiberem pre innumēris Rei
publicæ uestræ in me beneficijs. Cum
enim puerilium studiorum parēm non po-
stremam Scholæ uestræ celeberimè con-
stitutæ, sub optimis præceptoibus M.
C H R I S T Q P H O R O Hoffmanno,
&

EPISTOLA

& IOANNES Tumlero (D. C. A. S. P. A. R. A.
quila primariam Ecclesiæ curam gerente)
feram acceptam: gratitudinis officium ui-
debatur requirere, tam pro his, quām pro a-
lijs ciuium uestrorum in me meritis, char-
taceo hoc munusculo, cum aliud non esset,
testatum omnibus reddere, memoriam hu-
manitatis uestræ nondum apud me senuis-
se: si forte alij meo exemplo excitati, melio-
ra, nominique uestro amplissimo magia
conuenientia darent, & tandem *excessus*
turpissimum crimen à Christiano cœtu exu-
lare inciperet. Etsi uero per se satis exigu-
um est munusculum hoc, nec dignum quod
eām P. V. officijs conferatur: tamen, si pro
uestro fauore erga liberalia studia & iuuen-
tutis honestam institutionem, offerentis a-
nimū respexeritis, non minus gratum cō-
fido futurum, quām si uel Colophonium au-
rum à me P. V. oblatum esset. Quæ spe
ne me fallat, p̄ eam, qua omnes *philosophos*
prosequi soletis benevolentiam, etiam at-
que etiam ore. Deus opt. maximus, æternus
Pater Domini nostri I E S U C H R I S T I, P.
V. consilia & actiones ad sui nominis glo-
riam, & Ecclesiæ, Scholæq; communem sa-
lutem dirigat, uosque omnes in sui agnitione

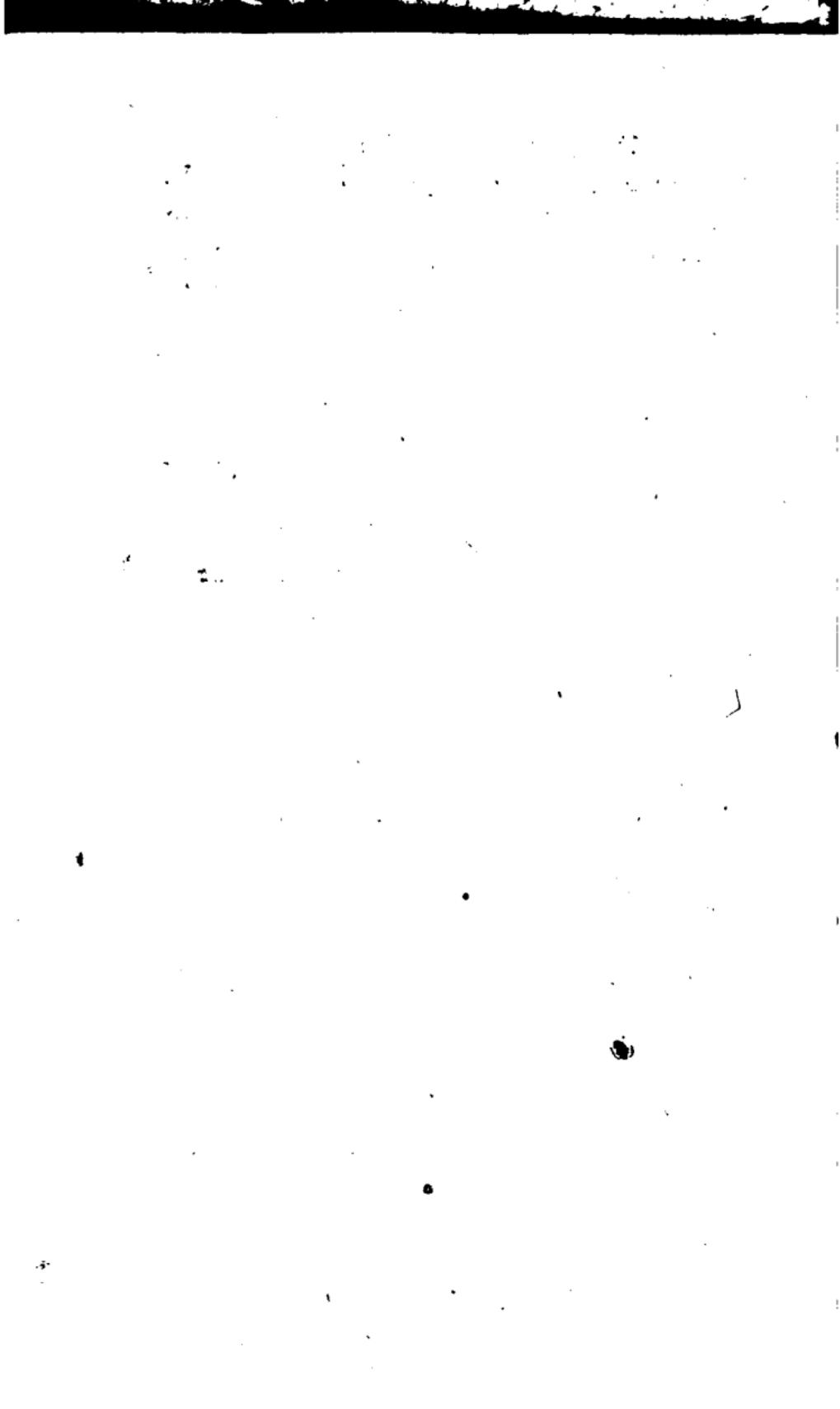
ne

D E D I C A T O R I A.

ne uera conseruet, Amen. Basileæ, ex Ludo
literario ad D. Petrum. 8. Calend. Febr. Quo
die, ut quidam uolunt, ante annos 1527.
Paulus Tarsensis ad pœnitentiam reuoca-
tus diuinitùs, hostili in Christianos animo
deposito, C H R I S T I dogmata amplexus
est: quemadmodum Lucas Act.
y. scripsit.

P. V.

deditissimus,
Iacobus Hertelius
Curienfis.

ELIAS VINETUS

Santo Le^ctori.

Vm ocij plurimum anno su-
periore apud Franciscū San-
geliū Engulismensis Ec-
clesiæ Decanū, uirum cùm
generis splendore, tum inge-
nij dexteritate apprimè nobilem, nactus
fuissem: id totum, quantum per aduersam
maletudinem licuit, in iucundissima Græ-
corum poetarum lectione à me cōtritum
est. qua quidem in re consilium eorum lu-
bens secutus sum, qui antiquos scriptores
eo legendos ordine censem, quo & uixe-
runt, & scripserunt: quod recentiores à ue-
tustoribus semper habeat quidpiā, quod
non facilè intelligas, nisi prius illos dili-
genter legeris. Perlectis igitur, quorū fuit
copia, uetusssimis quibusque, cuiusmo-
di sunt Homerus & Hesiodus, Theognis
idem tandem in manus sumpsi: cuius sen-
tentias licet graues esse nō dubitarem, eo
tamen intellectu mihi faciles fore spera-
bam, quod crederé nihil esse illic quod à
posterioribus, quos aliquando legeram,
non fuisset luculentius tractatum. Verūm
b uixdum

ELIAE VINETI

uixdum è portu solueram, cum tot subito
emergunt scopuli, tot statim obortae nu-
bes, cœlumq; diemq; eripiunt oculis, ut à
proposito facilè his deterritus fuisset, nisi
cupido huius conficiendi æquoris me pfa-
nè obstinata iam inde ceperisset, ex quo pri-
mùm à præceptoribus meis, Aristotelis a-
liorumq; veterum scripta prælegi mihi cœ-
pta fuerant, quæ huius poetæ sententijs ue-
luti suauissimis flosculis inspersa essent.

Cum igitur pergere obfirmato prorsus
animo certum esset, quæ ad tam difficilem
periculosa sunt, ea diligenter omnia adhibui,
cuiusmodi sunt cum uariorum codicis,
locorumq; ex eodem autore ab alijs scri-
ptoribus citatorum diligens collatio:tum
syncerum & acre amicorum meorum, ui-
torum doctorum, unà cum meo, iudiciū:
inter quos Petrus Panætius, & Iacobus
Gupylus, facilè principes, qua quidem di-
ligentia abscisis, abiectis, transpositis mul-
tis, effectum tandem est, ut in instituto satis-
fecerim meo, perlegerim bonum poetā,
eorumq; quæ in eo corrupta erant, bonam
magnamq; partē obiter castigauerim. Ce-
terum cum in eo totus essem, Ioanni Lo-
doico

E P I S T O L A.

3

doico Tiletano, typographo diligentissimo, rem patefeci, cū in eius bibliopoliū, quærendi ex eo exemplaris gratia aliquā do me cōtulisse: quam ubi intellexisset, rogauit uehementer, ut si quid haberem in eum autorem, quem esset breui excusurus, communicarem: me sibi, studiosisq; omnibus gratum facturum. Id autem per facilē impetravit ille, quando ineunte hac æstate huc ueni, cādide lector: cui in tuam gratiā publicandū tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris. quē autrem utinam tam totum restituere omnino potuissem, quām cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nulla diligentia, nullo labore, nullis deniq; quantislibet uigilijs id prēstare potuerim. quæ res in causa est, ut in Latinum sermonem à me conuersum non haberis. Quod reliquum igitur hīc desiderabitur, id ab alio interim dum fœlicius expectabis, nostro hoc labore, quantuluscunq; est fruatis, eumq; boni consulas uelim. Vale, Lutetiæ. Calendas
Sextil. 1543.

63 THEO-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Ciuitatem, et populos, et patrem honestans;
 Multis per pectus et scutum rotundum uulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte fauciatus.
 Hunc uero lugent pariter iuuenes, senesque, (tur.
 Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequi
 Huius sepulchrū, et liberi inter homines preclari sunt.
 Itemque nepotes, et omne posterorum genus.
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius:
 Sed quamuis sub terra sit, manet immortalis.
 Quem se fortiter gerentem, manentemque, et pugnātem,
 Pro patria et liberis uehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit sorte mortis longū inducētis sopore,
 Et uictoria potitus splendidā gloriā pugna auferat,
 Ipsū ex equo omnes iuuenesque, senesque, colunt,
 Multisque iucundis affectus ad orcum abit.
 Senescens autem inter ciues praeceillit, neque quis illum
 Lædere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuuenes simul et aequales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur uirtutis ad summū peruenire, nunc alijs
 Nitatur animo, non remittens bellum.
 Eiusdem: alias Callini.
 Quamdiu torpetis? quando strenuā habebitis animam
 O iuuenes! an non ueremini uicinos,
 Ob tantam ignauiam! In pace autem uobis uidemini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Quis scutum aliquis arte in prelio hosti obtendat:

Et

Καὶ τὸ πᾶν λαὸς καὶ πατέρων σύντομος
 πολλὰ δίστα γέροντος παῖς αὐτοῖς ὑμετέροις,
 παῖς διστάθρηνος πρόσδην ἐλπαμοῖς.
 τὸν δὲ ὀλοφύρουνται μὴν ὁμῶς νέοι, ἀλλὲ γέροντες,
 αφγυαλέων ἢ πόθῳ πᾶσαν οὐκέτε πόλιν.
 παῖς τηνίβοις, παῖς πάσις οὐντοῖς αὔρωποι,
 παῖς παῖδεσσι παῖδεσ, παῖς γενέσιοις.
 οὐδέ ποτε πλέον ἐδλόρι απόλλυται, ἀλλ' ὄνομα αὐτῷ,
 ἀλλ' οὐδὲ γῆς πορφύραν γίγνεται αἴθανατος,
 οὐ πάντας μὲν αἰχμῆς αὐγῆσθαι εὐχοις ἔλοι.
 παῖτες μὴν τιμῶσι μόνος νέοι, ἀλλὲ παῖδες,
 πολλὰ δὲ τορκνά παθὼν δρχεται εἰς αἰσθήσιν.
 γεράσινοι μὲν αἴσιοις μεταπέπει, ἀλλέ τις αὐτὸρ
 βλαέπειν, ὃτε αἰδοῖς, ὃτε θίνης ἐθέλει.
 παῖτες δὲ οὐ θώνοισι μόνος νέοι, οἵ γε πατέρων
 αἷμαστὸν χάρην, οἵ τε παλαιότεροι.
 παῖτες νῦν τις αἰνὴρ αἱρεῖται εἰς ἄνηρον ἴκεδον
 πειράθω, θυμὸν μὲν μεθιεῖς πολέμευ.

τοῦ αὐτῷ, ή Καλλίγ.

μέχρις τοῦ πατένειδε, κότερον ἀλημορ ἔξετε θυμὸν,
 οὐ νέοι; ἀλλ' αἰδεῖσθαι αἱριτορικήνοντας
 οὐδὲ λίλι μεθιεῖτες, οὐ εἰρίνην ἢ πονεῖτε
 οὐδαὶ, ἀταρ πόλεμος γαῖαν αἴπασαν ἔχει.
 * οὐδὲ τις αἰσιότα θίδω σὺντιβίως πολεμίζων.

* Hūc he-
 xametru
 D. Came-
 rarius de
 suo sup-
 pleuit.
 παῖ

Et aliquis moriens ultimò iaculum emitat.

Honori enim est ex ornamento viro pugnare

Pro patria et liberis et tenera uxore

Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumq;

Parce destruauerint. Sed age quispiam recta perget

Extenso in altum gladio, et sub scuto forte pectus

Foueat, cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virū. neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.

Sæpe quis elapsus è pugna, sonituq; telorum

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Atq; hic sane nec amicus est populo, nec gratus:

Illū uero magnus et parvus deflet si qd passus fuerit:

Vniuersus enim populus uirum fortē desiderat

Defunctum, uiuentem uero instar semidei colit:

Nam corā intuentur illum uelut turrim:

Quippe solus multorum aquat facinora.

Eiusdem.

Veruntamen Herculis genus invictum estis:

Confidite, nondum iouis facies auersa est à nobis:

Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,

Quin recta quisq; hostibus scutum obuerat

Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,

Sed solis splendori gratum subiturus fatum.

Nostis enim quām grauia sint Martis luctuosi opera;

Nostis etiam impetum permolesti belli.

Et quandoq; fugistis ipsi, quandoq; alios fugastis,

καὶ τις ἀποθνήσκων ὅφεται οὐκοντισάτω.
 τιμῶν τε γαρ εἰς τὰς ἀγκαλὰς αὐτὸς δὲ μάχισθαι
 γῆς πέρι, καὶ παίδων, πολεοῦντος τὸν αὐλόχοον
 μνημερέσκην θαύματος μέτων ἔσεται, ὅπποτε οὖν αὐτὸν
 μοδροῖς ἐπιπλάνωσον, ἀλλά τις ιθὺς ἵτω,
 ἔγχος αὐτοχόομονος, καὶ ὑπὸ αὐτοῖς αὐλημονῆτος
 ἔλσας τὸ πρώτον μηγυνυμονύς πολέμον.
 ὁ γαρ παῖς θαύματόν γε φυγάνει μαρμαρίνον ἐπὶ μ
 αὐτῷ οὐδὲν εἰ προγόνων ἡ γενεὰς αὐθανάτων.
 πολλάκις λαγοτῆτα φυγῶν παῖς θάψον αἰνόντων
 δρίχεται, σὺ δέ οἴης μετρία πάχει τανάτου.
 ἀλλ' οὐ μὴν ἐπειπάς θεμῷ φίλος, δέ τοι ποθεινός·
 τὸν δέ δλίγος συνάχει, παῖς μέγας, πῦρ τι πάθει.
 λαῷ γε δύμπαντι πόθος ηρατοβρόφονος αὐτοῖς
 θνήσκοντος. Γάρων δέ ἄξιος ἡμιθέων.
 πάστορα γαέρι μην τάργον σὺ διδόκαλμοῖσιν ὄρθοσιρ,
 δρῖμει γε πολλῶν ἄξια μάνος ἐστι.

Τὰ αὐτά.

ἀλλ' Ἡρκυλῆς γε αἰνίκτονος γενός ἐστε,
 θαρσεῖτε, τὸ πάντας αἰχμάλωξόν με χει.
 μηδὲ αὐτοῖς πληνεῖτε δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε·
 ιθὺς δέ εἰς προμάχος αὐτοῖς αὐτὸς ἔχεται,
 τίχθρον μαὶ ψυχὴν θέμενος, θαυμάτων τούτων
 αὐγαῖσιν οὐδέποτε νελίοιο φίλας.
 Ιτε γε ὡς αὔρεως πολυμακρύτε δρύγος αἴρεσθαι,
 εὗ δέ ὄργην ἐδάκτυτος αὔργαστέν πολέμεις.
 μὲν μετὰ φονγόντων τε μικρόντων τὸ δύσκεδαι,

φίλος

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Illum omnes pariter deflent iuuenesq; senesq;;
 Et summa exequis urbs pietate facit.
 Multus bonos tumulo, natisq; rependitur eius,
 Et soboli illorum, quæ genus inde trahet.
 Non decus illius, celebris nec fama peribit:
 Immortalis enim est, sit licet in tumulo,
 Quisquis in arma ruens, nec saeuo à Marte recedens;
 Pro patria & natis fortiter occiderit:
 Si uero incolmis mortem uitarit acerbam,
 Rettulertitq; sua parta trophya manu,
 Illum omnes pariter decorant iuuenesq; senesq;;
 Et bona percipiens plorima letus obit:
 Affectus senio toti gratissimus urbi est,
 Prorsus & hunc ipsum laedere quisq; cauet.
 Turba senum iuueniumq; loci concedit honorem,
 Nullus & æqualis se æquiparare uelit.
 Ergo aliquis tantæ uirtutis tangere culmen
 Conetur, toto pectori bella petens.
 Eiusdem, uel Callini.
 O' iuuenes, quid uult sibi tanta ignavia? ubi nam
 Sunt animi? num de finitimis rubor est.
 Segnitiem ob uestram? secura pace potiri
 Creditis: at bello patria tota tremit.
 Quilibet audacter mauortia surgat ad armas
 Atq; aliquis moriens ultima tela uibret.
 Pro patria pulchrum est, natisq; ex coniuge chara
 Pugnare, & ualida bella ciere manu.
 Mors aderit, cum fata uolent. iam quis mibi recta
 Prodeat in pugnam, cum citò cœpta fuit,

Tollens

Tollens terribili gladium uirtute, tegensq;

Fortia prægrandi pectora sub clypeo :

Effugere haud ulli mortem conceditur, et si

A superis ortum duceret ipse suum.

Sæpe quis à bello, telisq; reuersus, & hoste,

Repperit in propijs ædibus exitium:

Nec tamen hic gratus populo est, nec amabilis ulli :

Illum autem deflet cum iuniori senex.

Quippe sui desiderium post fata relinquit

Fortis, at in uita est semideo similis :

Conspicitur si quidem ueluti fortissima turris :

Nam quæ multi agerent, omnia solus agit.

Eiusdem.

Alcidæ sed enim genus insuperabile, forti

Este animo: nondum flexa Iouis facies.

Vos ne turba uirum, densus ne terreat hostis:

Omnis in aduersos obuia tela gerat.

Inuisamq; adeò statuens abrumpere uitam,

Præcipiti cursu malit obire semel.

Nostris enim quam sint borrentia prælia Martis,

Nostris & armigeræ quanta sit ira deæ.

Terga cecidistis partim, partimq; fugati

Estis, & experti scitis utrumq; satis:

Qui perstant simul, & primi certamina tentant,

Audentes animo cominus arma sequi,

Perpauci moriuntur, & à tergo agmina seruant:

Ast hominis timidi gloria tota perit.

Vix mala quis uerbis perstringere singula poscit,

Quæ uir, qui in bello turpia gesbit, habet.

Nempe

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

BASILEÆ EX OFFICINA
OPORINIANA, ANNO SALV-
etis huiusme M. D. LXIX. Mensē -
Iannario,